

Die worden daar geteeld in velden van zo'n 2,5 ha met een dijk en een sloot eromheen. Het zijn lage struikjes met kleine bloemetjes, die wel door bijen worden bevrucht. Daar moeten echter wat ingrepen voor worden gemaakt. De bestuivingsvolken moeten sterk zijn, ca. 60.000 bijen. Aan het begin van de bestuiving worden ze gevoerd met 5 liter suikerstroop met de geur van cranberry-bloemen. De volken worden moerloos gemaakt. Vijf volken worden samen op een pallet gezet en per veld wordt een pallet neergezet met een hydraulische kraan. Er zit dus wel wat extra werk voor de imker aan, maar het bestuivingsgeld is ook hoog. De oogst van de cranberries is een verhaal op zich. De bijenvolken zijn dan allang weg en weer verenigd met hun koningin. Eerst komt er een heli-copter heel laag over een veld vliegen, zodat alle struikjes goed door elkaar worden geschud. Dan wordt het veld onder water gezet, vandaar het dijkje om het veld. De losgeschudde bessen komen bovendrijven, worden afgezogen en opgeslagen in grote vaten. (Die Biene 2, '92).

Buren

Een imker was verplicht zijn bijen te verhuizen, omdat zijn buurt was veranderd van platteland in villawijk.

Eén korf liet hij echter met opzet staan. Het duurde niet lang of de klachten kwamen weer: men kon niet buiten eten, het was onmogelijk het gras te maaien, kinderen werden gestoken bij het spelen en nog veel meer lelijks werd de bijen van die ene korf verweten. De imker ontkende formeel, maar hoe hij ook pleitte en argumenteerde, het mocht niet baten; ook die laatste korf moest weg. Als hij die niet zelf opruimde, zou men hem verplichten. En inderdaad, op een dag kwam de politiewagen met groot vertoon van zwaailicht het erf van de imker opgereden.

De imker protesteerde dat hem niets kon worden aangerekend. Alle burens stonden op veilige afstand te kijken. Op dat moment had onze oude imker al die tijd gewacht... Met grote stappen en brede gebaren schreef hij op de gewraakte bijenwoning toe. Met ongesluierd gezicht en naakte handen tilde hij langzaam en voorzichtig de korf boven zijn hoofd, keerde hem om in de lucht en liet hem vallen. Wat iedereen vreesde, gebeurde niet. Geen enkele bij kwam er te voorschijn... de korf was leeg... was al die tijd leeg geweest... Beteuterd en beschaamd dropen de burens af. (Maandblad van de Vlaamse Imkersbond 2, 1992).

BOEKBESPREKING

Bees, mites and Perizin, the implication of chemical pest management

door Marleen Boerjan

In dit proefschrift, van Nicole van Buren (Utrecht 1992) worden de resultaten beschreven van experimenten met bijenvolken die behandeld waren met het varroamijtbestrijdingsmiddel Perizin. Deze experimenten zijn uitgevoerd om meer inzicht te krijgen in de effecten van Perizin op het bijenvolk. Allereerst is gekeken hoeveel Perizin er in het bloed van behandelde bijen terecht komt en welke concentratie voor bijen van verschillende leeftijd dodelijk is. Vervolgens beschrijft ze het effect van voedseluitwisselingen tussen bijen op de verdeling van Perizin in het bijenvolk. Dan een verhandeling over de systemische activiteit van Perizin. Tenslotte wordt beschreven dat Perizin terug te vinden is in de was van behandelde volken. Het is mogelijk om via de systemische werking van Perizin varroamijten te bestrijden. Echter de hoeveel-

heid actieve stof die nodig is om 95% van de mijten te doden, is naar verhouding zeer hoog. Dit komt omdat driekwart van de hoeveelheid toegediend via het besprenkelen van de bijen niet door de bijen wordt opgenomen. Vervuiling van was met Perizin is dan ook het gevolg. In honing zijn geen residuen teruggevonden. Een andere toedieningsmethode, waarbij het Perizin direct in de bijen of bij de mijten terecht komt geniet dan ook de voorkeur. Bovendien bevindt zich ten hoogste 3% van de teruggevonden hoeveelheid Perizin in het bloed van de bijen, de rest wordt via de darm, met de ontlasting, buiten de kast geloosd. De resultaten van dit onderzoek geven aan dat continu onderzoek naar resten van bestrijdingsmiddelen in was en honing gerechtvaardigd is. Dit proefschrift is een lezenswaardig boekwerk voor ieder die geïnteresseerd is in de bestrijding van de varroamijt. In de uitgebreide Nederlandse samenvatting worden verschillende bestrijdingsmethoden besproken. De redactie heeft dr. N. van Buren uitgenodigd om in het juli/augustusnummer het hoofdartikel te verzorgen. Het proefschrift kan geleend worden in de bijenbibliotheek: Plantenziektenkundig